технології для проектування нової продукції; створювати стратегічні альянси підприємств, що будуть виробляти високоефективну продукцію із застосуванням сучасних енерго- та ресурсозберігаючих технологій; поліпшувати матеріально-технічне забезпечення підприємств.

Література.

1. Кузь Т. А. Стратегічний розвиток машинобудування в Україні. Галицький економічний вісник. 2011. №1 (30). С. 35–43.
2. Кривоконь М.О. Машинобудування України: стан, динаміка та перспективи розвитку з використанням ефективних концепцій антикризового управління / М.О. Кривоконь // Інтелект XXI. 2016. № 5. С. 182–186.
3. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: http://ukrstat.gov.ua/.
4. Свеженцев О.О. Перспективи розвитку машинобудівної галузі України: Формування нової концепції промислової політики. Управління розвитком. 2016. № 2 (184)
5. Ачкасова С.А. Визначення сутності категорії «Антикризове фінансове управління». Проблемы материальной культуры – ЭКОНОМИЧЕСКИЕ НАУКИ. 2017. №6. С.7

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ І ПРОГРАМАМИ В УМОВАХ КРИЗИ

Ясько К. В., студентка
Науковий керівник: Новікова Л. Ф., к. е. н., доцент
Університет митної справи та фінансів м. Дніпро, Україна

Процеси глобалізації та турбулентність ринків створюють для розвитку суб’єктів господарювання досить кризові умові. Інноваційний розвиток, в свою чергу, є ключовим фактором існування сучасного підприємства. Впроваджувати нові технології – це набагато легше, аніж повторювати успіхи на основі попереднього досвіду, хоча здається все навпаки[3]. Сьогодні велика кількість організацій намагається використовувати найкращі приклади інших підприємств, а також і досвід, здобутий раніше. Нажаль, достатньо важко здобути хороший результат в кризових умовах, навіть з дуже успішним досвідом минулих років. Саме тому важливо знаходити

нові методології та засоби застосування знань, які будуть вдало впроваджені в проекти і програми розвитку суб'єктів господарювання в умовах кризи.

Успішне існування підприємств та організацій завдяки інноваційним проектам і програмам в умовах економічної нестабільності та кризи є досить важливою науково-технічною проблемою[1]. Лише завдяки створенню спеціальних бізнес-моделей, формуванню кваліфікованості кожного менеджера та цілих проектних команд з керівництвом вдасться створити реально технологічно зрілу організацію[4].

Під час реалізації спеціальних програм розвитку організації чи підприємства важливо зважати на зовнішнє середовище. Саме завдяки впливу зовнішнього або внутрішнього оточення з'являються нові проекти. Є два основних способи моделювання проектів: створення з «нуля» та модифікація старого матеріалу.

При переході від старого покоління до нового покоління можуть з'явитися деякі труднощі. Наведемо базові визначення, що використовуються спеціалістами для реалізації даного підходу генетичного моделювання методології управління проектами:

1. Клонування – це процес копіювання проектів програми розвитку організації з генетичною ідентичністю або збереженням спадкових ознак проектів протягом життєвого циклу програми незалежно від організації.

2. Схрещування – це процес змішування двох проектів, і в цьому проекті можна очікувати, що пристосованість нового проекту вище середньої в попередньому проекті, так щоб вони могли пройти черговий етап боротьби за виживання. Важливо, що схрещування може породжувати нові якості проектів, які раніше не зустрічалися. Не всі проекти піддаються схрещуванню, і деякі з них залишаються незмінними.

3. Мутація – це процес штучної зміни спадкових властивостей проекту в результаті перебудов і порушень в генетичному матеріалі проекту. Мутації відбуваються незалежно від того, приносять вони проекту шкоду або користь. Вони не спрямовані на підвищення або зниження ступеня адаптації проекту, а тільки виробляють структурні зміни, змінюючи тим самим структуру нового проекту, що, в свою чергу, призводить до якісних змін у програмі розвитку. Мутація і схрещування можуть породжувати нові проекти і рішення, які ніколи не зустрічалися в попередніх програмах[2].

Щоб створити вдалий новий проект, треба вміти відрізняти кращий (вдалий) проект від невдалих проектів. Для оцінки якості цих рішень обчислюється «фітнес-функція», яка завершує процес побудови нового покоління. Ця функція отримує на вхід проект і повертає число, що показує, наскільки він вдалий.

4. Фітнес-функція проекту – це визначальна функція якості формування структури проектів з урахуванням всіх наявних ресурсів.

5. Спадковість – це властивість проекту, що закріплює в нових проектах кращі ознаки, отримані від попередніх проектів в результаті їх розмноження.

6. Мінливість – це властивість проекту, яка служить основою утворення нових ознак за рахунок зміни генетичного коду проекту в результаті мутацій [5].

Дані визначення формують базис моделювання кращої практики управління проектами в умовах кризи, однак вони не є повною системою.

Як приклад варто розглянути поетапне формування кращої практики. Застосування механізмів конвергенції (компромісів) залежить від рівня зрілості управління проектами на підприємстві. На низьких рівнях зрілості методологія потрібна не в повному обсязі і може бути представлена не всіма елементами. На 4-му і, тим більше, на 5-му рівнях зрілості підприємств, що реалізують масштабні, комплексні програми і проекти, потрібна методологія, що володіє всім набором елементів та покриває всю їхню різноманітність. Тобто для самого складного і гіпотетично різноманітного портфеля програм і проектів найкраща практика наближається до «гіпотетично повної системи».

Ця модель методології управління проектами, програмами і портфелями проектів є гіпотетичною повною системою і дозволяє аналізувати будь-які відомі методології. У процесі аналізу можуть бути виявлені слабкі місця методології, розриви в їх моделях, несумісність і інші якості.

Результати досліджень можуть бути використані в процесах побудови нових методів управління проектами в специфічних областях знань.

Дослідження існуючих моделей управління проектами в контексті застосування носія знань кращої практики дозволило створити підхід до аналізу, побудови та моделювання гіпотетично повних методологій управління проектами і програмами

інноваційних організацій.

Побудована формалізована модель методологій управління проектами, програмами і портфелями проектів на основі кращої практики, що включає алгебру методологій з набором операцій над ними, дозволяє реалізувати інтеграцію методологій управління проектами, програмами і портфелями проектів в рамках системи корпоративного управління. Таке уявлення дозволяє проводити різноманітні види аналізу запропонованих методологій на основі їх порівняння з уже існуючими методологіями, оцінки повноти атрибутів і зв'язків моделей, швидкого перенесення кращих практик (бенчмаркінгу) і формалізації знань в області управління інноваційними проектами і програмами на базі організацій в умовах кризи.

Література.

1. Биков В.Ю. Інноваційний розвиток засобів і технологій систем відкритої освіти. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми. Збірник наукових праць. 2012. №29 (321). С. 32-40.
2. Бушуєв С.Д. Організаційні патології управління проектами. Управління розвитком складних систем. 2012. № 10 (138). С. 5-8
3. Креативные технологии управления проектами и программами: монографія / за ред. С.Д. Бушуєва, Н.С. Бушуєвої, І.А. Бабаєва та ін. Київ: «Саммит-Книга», 2015. 768 с.
4. Моделі, методи та механізми створення і функціонування проектно-керованої організації: монографія / за ред. В.О. Вайсмана. Київ: Науковий світ, 2016. 146 с.
5. Ярошенко Р.Ф. Методологія проактивного управління загрозами у програмах розвитку фінансових організацій в умовах турбулентного оточення. – Рукопис. Дисертація на здобуття наукового ступеню доктора технічних наук за спеціальністю 05.13.22 – Управління проектами та програмами. – Київський національний університет будівництва і архітектури. Міністерства освіти і науки України. Київ, 2018.- 356 с.